

Мирислав Љ. Узун Мирковић
АДВОКАТ
БЕОГРАД

Љубави бр. Теодрада

Од прилике још не могу дака да ка-
жем сам шта терајског ћуди ђуби Ђока Ђо
Ђановића, Канде мистерског, који долази шта
Рад, Рубинице одиот некара г. Радмира, који
савује са мном у истој ћуди на терајског
до шта терајског. Шта сам Ђоку да мо,
што је басилатеску моје доде и руководе-
ћу јадне ђу ђу јамасишо надивас: Рубини
мбатског" и Еркао јој: "Ћи, швајска" Рубо,
ми очет идем, није ме рат јом пак оштасо.

И на да је то шта швајсе швајсе који
Јуна одмак новидети, јер моме бити свакоји
Рих непујадности, тошто тај Ђока нејеситашо
долази у истој авији, где и ја седим, итако доде
не урнема га на одвојену, ма да се што дешава
ура саму Рубо.

Свога урбуво мома Јурабу да чагади ^{у свом}
Беранјском да ову ства адмак ^{у свом} ирбуди, јер не
вреду бине да идем Рвбу, ^и ^{не} ме т. ^{мак}
не грима, ^{век} ^{ме} ^{као} ^{гвојског} ^{догојадра,} ^{ста-}
^{фор} ^и ^у ^{целог} ^{Грбуји} ^{догојадра,} ^{догојадра} ^{зобера,}
чумта да до ^у ^{сво} ^{сво} ^{својим} ^у ^{својим} ^{са}
Беранјским ^{вудима,} ^а ^{кад} ^{ме} ^{спеште} ^{на} ^у ^у
ода ^{ми} ^у ^{каме} ^{каш,} ^{да} ^{догојадра} ^{дво,} ^у ^у ^у
и ^{до} ^у ^{век} ^{једно} ^{што:} ["] ^{Ама} ^{јам} ^{догојадра,} ^{ја}
у ^{мак} ^{дво} ^{Беранјско} ^{својим} ^{шт.}

Порубо мома Јурабу да се ова ства
што ^{не} ^у ^{својим} ^{јер} ^{је} ^{догојадра} ^{као} ^о ^у ^{та} ^{да}
о ^{догојадра} ^{једна,} ^{интересу} ^и ^{догојадра} ^{догојадра}
да ^о ^у ^{класа} ^{Зно,} ^а ^{не} ^о ^{догојадра} ^у ^{својим}
да ^{сама} ^{мак} ^{јетн,} ^{да} ^{је} ^{догојадра} ^{да} ^{се} ^{ка} ^{во}
о ^{во} ^{догојадра,} ^{што} ^{је} ^{догојадра} ^{ако} ^{моја} ^{догојадра}
Ка ^{не} ^{догојадра} ^{догојадра} ^{јер} ^{до} ^о ^{во} ^у ^{својим}
не ^{може} ^{на} ^{на} ^{со} ^{ка} ^к ^с ^у ^{својим} ^у ^{својим}

С. Јура 1894 г.
Јура

Порубо
Лазар Лујинер
Кр. Ш. ^{догојадра}

Клару Стефану.

Убога Јовановић, тајна
 мучиошћима, со сваким даном.
 миса Јовановића, сваким даном.
 сутом приликом, свагда ме
 сву убавића урота називају.
 ме ме војска, мисама. Тако
 је војска кад сам ја војска
 у војска урота сваким даном.
 ма назвао ме је "Шумана Вуковић"
 Јовановића сваким даном.
 Јовановића сваким даном ме је
 с'рпским, зарто још ниско сам.
 иројска и зарто још ниско сам.

Убога Јовановића сваким даном
 сваким даном сваким даном
 но та ниско сваким даном
 сваким даном сваким даном
 ме сваким даном сваким даном
 сваким даном сваким даном
 сваким даном сваким даном
 сваким даном сваким даном

Та ме сваким даном сваким даном
 сваким даном сваким даном
 сваким даном сваким даном

.

молим Кларису да уочи свету
ма Ана Амуселин Ковачкик бележи у Му-
зејо српски омих Кецера. Који ће ово
моје писмо да се одлучи.

и: Јуна 1894
Београд.

1894

Кларису

уочи
Ана Амуселин
Јовановић
Кецера
и српски музеј

ИСТОРИЈСКИ
АРХИВ
БЕОГРАДА